

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.232/2013/5. szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Csonka Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Técsy Gyula ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Szegedi Törvényszéken 7.G.40.294/2011.számon folyamatban volt, a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.106/2013/4.számú ítéletével jogerősen befejezett perben, a jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelemre - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 170.000,- (egyszázhetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint felhívásra az államnak 526.200,- (ötszázhuszonhatezer-kétszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak.

I n d o k o l á s

A 2006. november 23-a óta felszámolás alatt álló felperesi társaság az 1999. szeptember 15-én kelt társasági szerződéssel alakult meg. Az alapításkor az alperes a két tagból álló felperes kft. üzletrészei 50%-ának tulajdonosa, a másik ügyvezető mellett, annak önálló cégjegyzésre jogosult ügyvezetője is volt 2004. szeptember 15-éig. Ezt követően a tagok nem tudtak megegyezni az új ügyvezető személyét illetően.

2003-ra a tagok között a viszony megromlott. 2003. július 24-étől, üzletrészhányad megvásárlásával, a másik, ügyvezetői tisztséget is betöltő tag házastársa a társaság tagjává vált.

2003. október 20-án a felperes taggyűlése az alperes kizárása iránti per megindításáról döntött. A felperes keresete alapján eljárt megyei bíróság a 2003. december 18-án kelt végzésével az alperes tagsági viszonyát felfüggesztette. 2005. szeptember 19-éig,

a másodfokú bíróság keresetet elutasító ítéletének meghozataláig, az alperes nem gyakorolhatta a tagsági jogait.

Az alperes - másik két alapító taggal 2003. október 23-án kelt társasági szerződéssel létrehozta a felperessel részben megegyező tevékenységet folytató **I.K.** Korlátolt Felelősségű Társaságot (a továbbiakban: **I. Kft.**), amelyet a cégbíróság 2003. december 15-én jegyzett be a cégjegyzékbe.

A felperes elektronikus hírközlési szolgáltatóként tevékenykedett **B.** Megyében. Alvállalkozók közreműködésével tartotta az ügyfelekkel a kapcsolatot. A véghasználóknál felmerült hibák elhárítását is az alvállalkozók útján végezte. A felperes nevében és javára kötött ügyletek után az alvállalkozóknak jutalékot fizetett. A szolgáltatási díj azonban közvetlenül a felperest illette meg.

2004. szeptember 2-án, a felperes másik, ugyancsak 2004. szeptember 15-ig tisztséget betöltő ügyvezetőjének tudomása nélkül, az alperes, a felperes képviselőjében nagykereskedelmi, szolgáltatási és üzemeltetési szerződéseket kötött a korábbi alvállalkozókkal. A felperes nevében vállalta, hogy részükre állandó széles sávú szimmetrikus internet hozzáférést biztosít a megjelölt helyszíneken, átadási pontokon internet szolgáltatás gerincbetáplálása céljából és emellett központi informatikai erőforrások üzemeltetését is biztosítja távfelügyeleti módszerekkel. A szerződő felek rögzítették a betáplálási szolgáltatások ellenértékét, a ténylegesen igénybe vett sáv szélesség alapján meghatározott összegben. Az alperes a felperes nevében vállalta átjátszási pontokon üzemeltetési csomag, és a korábbi alvállalkozók részére a „linux” szerverek feletti teljes rendelkezési jog biztosítását is. Hozzájárult ahhoz, hogy az alvállalkozók a tőle vásárolt internet szolgáltatást ügyfelek részére továbbszolgáltassák. 1.000.000 Ft kártérítés megfizetését is vállalta arra az esetre, ha a szolgáltatást a részére szóló felhívást követően 1 órán belül nem biztosítja. A felek kikötötték, a kártérítési összeg napi 100.000 Ft-tal növekszik mindaddig, amíg a felperes nem nyújtja az adott alvállalkozó által elfogadott módon a szolgáltatást. A felek megállapodtak abban is, ha a felperes helyzetében olyan változás áll be, amely a szolgáltatást, a szerződés kereteiben a közöttük való együttműködést nem teszi lehetővé, az alvállalkozók jogosultak a szerződést egyoldalúan felmondani és ebben az esetben a felperes 2.000.000 Ft megfizetésére is köteles.

Az alperes ugyancsak a felperes nevében eljárva, pár nappal az ügyvezetői tisztségének megszűnése előtt a véghasználókkal kötött szolgáltatási szerződéseket módosította. Az érintett felek a közöttük létrejött megállapodások lejáratí idejét 2004. október 31-én határozták meg azzal, hogy a végfelhasználók a szolgáltatást a

korábbi alvállalkozóktól közvetlenül veszik igénybe.

Az alperes és a korábbi alvállalkozók képviselője felkeresték és felszólították a végfelhasználókat, hogy a felperessel kötött szerződésüket mondják fel, és a korábbi alvállalkozókkal közvetlenül kössenek szerződéseket. A végfelhasználók 2004. szeptember 10-ével fel is mondták a felperessel kötött internet szolgáltatási szerződésüket. Az alperes a felperes nevében e felmondásokat tudomásul vette.

2004. szeptember 10-én kelt levelében az alperes, szintén a felperes nevében arról tájékoztatta az Észak-**B.** Megyei Önkormányzati Térségfejlesztési Társulást, valamint a korábbi alvállalkozók egyike, a **C.** Bt. vezetőit, hogy **Sz-n** és **V-n** a szerződések alapján pályázati forrásból elhelyezett, a víztornyok tetején lévő, a kistérségi gerinckapcsolatokat biztosító eszközök tulajdonosaként a felperes csak technikai okokból szerepel a könyvelésben. Az eszközök használati jogát az említett bt.-nek átadja. A használati jog visszavonására kizárólag a társulás jogosult. A **V-n** kiépített rádiófrekvenciás hálózatot, a **Sz.** és **V.** közötti kapcsolatbiztosító eszközök használati és rendelkezési jogát is a bt.-nek adja át, határozatlan időre. Az alperes nem igényelt ellenértéket a felperes javára, sem az eszközök, sem az általa korábban elvégzett munkák fejében.

2004. szeptember 9-e és 2004. november 23-a között az alperes az **I.** Kft. képviseletében vezeték nélküli internet szolgáltatásra szerződéseket kötött többek között a **T.** Város Önkormányzat Szociális Szolgáltató Központ Idősek Klubjával, **O.** Város Önkormányzatával, és **B.** Város Önkormányzatával. A szolgáltatási szerződés annak ellenére az említett kft. és az említett idősek klubja között jött létre, hogy megelőzően az internet hozzáférés lehetőségét a felperes teremtette meg. E kapcsolatkiépítés és az internet szolgáltatás 18 havi díja nettó 240.000 Ft volt. A felperesnek **B.** Város Önkormányzatával is volt már egy, 2004. május 12-én kelt, vezeték nélküli internet hozzáférésre és szolgáltatásra kötött megállapodása. Ennek teljesítése érdekében az önkormányzat a **B.**ben lévő víztornyot ingyenesen biztosította. A felperes a szolgáltatást megelőzően 60.000 Ft-ért tervdokumentációt készíttetett. 2004.szeptember 14-én azonban az alperes a felperes nevében az önkormányzattal közös megegyezéssel a májusban kötött szerződést megszüntette, a tervdokumentáció beszerzésével felmerült kiadás megtérítésére vonatkozó igény nélkül.

2004.szeptember 23-án az **M-T.** Kft. is az **I.** Kft.-vel kötött szerződést a vezeték nélküli internet hozzáférés háttérfeltételeinek biztosítására, bár 2004. augusztus 3-án a felperes tett árajánlatot részére az orosházi silónál megvalósítandó optikai összeköttetés elkészítésére, 88.000 Ft vállalkozói díj ellenében.

Az alperes 240.000 Ft + ÁFA összeget utalt át a **L.** Bt.-nek mint alvállalkozónak kábeles nyomvonal tervezésének díjrészleteként. 2004. szeptember 14-én pedig 1.306.000,-Ft + ÁFA összegű számla kibocsátásához teljesítési igazolást adott ki a bt. részére. A bt. követelése behajtása érdekében fizetési meghagyás kibocsátását kérte az ekkor már törvényes képviselővel nem rendelkező felperessel szemben. A fizetési meghagyás ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett.

2004.szeptemberében az alperes az **I.** Kft. nevében 22 db. konverter áráról - 748.000,- Ft-ról - számlát bocsátott ki a felperes terhére. A felperes a konvertereket korábban egy olyan kft.-től vásárolta, amellyel tartós üzleti kapcsolatban állt, s amelytől erre tekintettel kedvezményben részesült. 22 db-os megrendelés esetén a darabonkénti nettó vételár 19.000 Ft volt.

2004. december 16-án az alperes értékesítette a felperes tulajdonában állt **M.** típusú gépkocsit 3.100.000 Ft-ért. Az összeggel azonban a felperesnek nem számolt el.

Az alperes a felperes egyik munkavállalójától 500.000 Ft-ot vett át, egy, a felperes által lízingelt **P.** típusú gépkocsi használati díjaként. A pénzüsszeggel sem a felperessel, sem a munkaviszonyát utóbb megszüntető munkavállalóval nem számolt el. A felperessel szemben indított pert követő végrehajtási eljárásban, 2005. február 14-én 624.083 Ft-ot fizetett meg a felperes a munkavállaló részére.

2005. február 28-án az alperes a felperes tótkomlósi ügyfeleit felhívta arra, hogy 2004. november 1-je után a szolgáltatási díjat ne a felperesnek fizessék, hanem a széles sávú gerinckapcsolat üzemeltetését ténylegesen végző **V-B.** Bt.-nek.

A felperes többször módosított keresetével az alperest 31.627.190 Ft, és ennek 2005. március 1-jétől a kifizetésig járó késedelmi kamatainak megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogcímeiként a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: 1997.évi Gt.) 25.§-ára, 29.§-ára és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339.§-ára hivatkozott. Előadta, hogy az alperes a társasági szerződés megengedő rendelkezése és a legfőbb szerv hozzájárulása nélkül a felperessel azonos tevékenységet folytató gazdasági tagja és ügyvezetője. A felperesnél betöltött ügyvezetői tisztségét nem az ilyen tisztséget betöltőktől elvárható gondossággal, a felperes érdekeinek szem előtt tartásával látta el, és ezzel kárt okozott. Utalt arra, hogy az alperes a felperes eszközeit elvonta, a felperes nevében, arra hátrányos szerződéseket kötött.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta annak jogalapját

és összecszerűségét. Állította, hogy a felperes érdekében járt el, kárt nem okozott. A felperesi költségek csökkentése, a működés racionalizálása céljából kötött szerződést a korábbi alvállalkozókkal, illetve engedte át részükre a szolgáltatásokat. Hivatkozott arra is, hogy átadta a felperes eszközeit a felszámolónak.

Az elsőfokú bíróság többször elrendelt, megismételt eljárásban hozott ítéletével 11.767.004 Ft és kamatainak 15 napon belüli megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és az alperesi marasztalás összegét 5.261.682 Ft-ra leszállította.

Úgy ítélte, az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályt nem sértett, amely miatt ítélete nem lenne érdemben felülbíráható.

Az ítélet tábla rögzítette, az 1997.évi Gt. 25.§(1) bekezdése a vezető tisztségviselőkre vonatkozó általános összeférhetetlenségi szabályokat tartalmazza. Azok megsértésével okozott károkért a Ptk.339.§ szerinti kártérítési felelősség terheli a vezető tisztségviselőt. Az 1997.évi Gt. 29.§(1) bekezdése a társaság működtetése során az ügyvezetővel szemben fokozott gondossági követelményt állít fel. E kötelezettség vétkes megszegése esetén az ügyvezető ugyancsak kártérítési felelősséggel tartozik. Az 1997.évi Gt. speciális szabályaiban írt jogszabályi feltételek mellett a Ptk. általános kártérítési feltételeinek is fenn kell állniuk a társasággal szembeni kártérítési felelősség megállapításához. A károsult felperesnek kellett ezért bizonyítania a Ptk.355.§ (4) bekezdése szerinti kárát, az alperesnek az 1997.évi Gt. 25.§ (1) bekezdése, illetve 29.§ (1) bekezdés második mondata szerinti jogellenes magatartását, valamint a kettő közötti okozati összefüggést.

Az ismertetett alapvetésből kiindulva a másodfokú bíróság egyenként értékelte a fellebbezéssel érintett kártételeket. Ezek közül a felülvizsgálati eljárás tárgyát kizárólag azok képezik, amelyek tekintetében az alperes marasztalásra került.

A másodfokú bíróság egyet értett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a 2004.szeptember 2-án, a korábbi alvállalkozókkal kötött nagykereskedelmi szolgáltatási és üzemeltetési szerződések a felperes számára hátrányosak voltak. Az alperes ügyvezetői tisztségével visszaélve kereste fel a végfelhasználókat, és biztatta őket a felperessel kötött szerződések felmondására, a korábbi alvállalkozókkal való új szolgáltatási szerződések megkötésére. A végfelhasználók 2004.szeptember 10-ével a felperessel fennálló szerződéseiket fel is mondták. Az alperes célja mindezzel a saját

cégének, üzlettársának a piacon való ellehetetlenítése volt. A másodfokú bíróság utalt egy, a korábbi alvállalkozók közül kettő által a felperessel szemben indított kötbér megfizetése iránti perben feltárt tényekre, amelyben az eljáró bíróság az alvállalkozókkal kötött szerződés jóerkölcsbe ütközését megállapította, továbbá a jelen perben meghallgatott tanúk vallomása. Az elsőfokú bíróság által beszerzett igazságügyi könyvvizsgálói szakértői vélemény alapján az alperes e magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, a piacvesztés miatti nyereségvesztést, az elsőfokú bírósággal megegyezően 368.735 Ft-ban határozta meg.

Az ítélet tábla az elsőfokú eljárás során beszerzett távközlési szakértői véleménnyel igazoltan helyesnek tartotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot, hogy a perbeli konvertereknek az alperes által a saját érdekeltségébe tartozó **I.** Kft. útján történt beszerzésével a felperesnek 112.567 Ft kára keletkezett. A másodfokú bíróság nem találta bizonyítottnak az alperes arra vonatkozó állítását, hogy a felperesnél felmerült pénzhány, illetve a vállalt határidő betartása miatt kellett a korábbi, a felperes részére kedvezményeket is biztosító cégtől megvenni az említett eszközöket.

Tanúk vallomásaival a másodfokú bíróság is igazoltnak tartotta azt a tényt, hogy a felperes építette ki **T.** Város Önkormányzat Szociális Szolgáltató Központ Idősek Klubjának internet hozzáférési lehetőségét, s ennek ellenére az alperes az **I.** Kft. nevében kötött internet szolgáltatási szerződést. A bíróság úgy ítélte azonban, hogy a felperes csak a kapcsolatkiépítés költségeire és az elmaradt bevételre tarthat igényt. A 18 havi internet szolgáltatás díját nem követelheti, mert azt a szolgáltatást nem ő nyújtotta. A könyvszakértői vélemény alapján ezért, az elsőfokú bíróság által megítélt 240.000 Ft-tal szemben e címen a nettó árbevétel 3 %-ának vagyis, 7.200 Ft megtérítését tartotta jogosnak az ítélet tábla.

O. Város Önkormányzat tekintetében is - egyezően az elsőfokú bírósággal - arra következtetett, hogy a felperes építette ki a kapcsolatot, az alperes mégis az **I.** Kft. nevében kötötte meg az internet szolgáltatási szerződést. A megelőzően írtak szerint, elmaradt jövedelemként 21.240 Ft-ot tartott elszámolhatónak a felperes javára.

Az ítélet tábla - azonosan az elsőfokú bírósággal - tanúvallomás által alátámasztottan, az **M-T.** Kft. silójánál megvalósítandó optikai összeköttetés elkészítésével összefüggésben úgy találta, azzal, hogy a vezeték nélküli internet hozzáférés szolgáltatás háttérfeltételeinek biztosítására az **I.** Kft. nevében kötötte meg az alperes a szerződést, a felperesnek 88.000 Ft kára keletkezett.

Utalt arra, hogy a telepítési munkálatokat a felperes végezte, a helyszínen dolgozó alkalmazottjai nem az **I.** Kft. megbízása alapján jártak el.

A másodfokú bíróság helyesnek tartotta azt az elsőfokú bírósági álláspontot is, hogy a **B.** Város Önkormányzatával 2004. május 12-én megkötött szerződésre figyelemmel, a kivitelezési tervdokumentációért a felperes által kifizetett 60.000 Ft-nak a felperes részére történő megtérítést az alperesnek kérnie kellett volna, amikor az önkormányzat 2004.szeptember 14-én a vele kötött szerződést megszüntette. Mivel az alperes ezt elmulasztotta, kárt okozott, amelyet köteles megtéríteni.

A **v-i** Víztorony villamosításával kapcsolatosan, az alperes által 2005. december 2-án írt levél alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte, a felperes által beépített szekrények és anyagok használati és rendelkezési jogának az Észak-**B.** Megyei Önkormányzati Területfejlesztési Társulás részére, a **C.** Bt. általi üzemeltetés mellett történő átadással az alperes kártérítési felelőssége ugyancsak fennáll. Ennek összegszerűen meghatározott mértékét, az iratokhoz becsatolt számlák alapján, az elsőfokú bíróságtól eltérően, 654.472 Ft-ban állapította meg.

Az ítéletábra rögzítette azt is, a felperes által lízingelt **P.** típusú személygépkocsi tekintetében nem volt vitatott a felek között, hogy a felperes egyik munkavállalója 500.000 Ft-ot adott át az alperesnek azzal, hogy később az autót a cég a nevére átíratatja. Utóbb erre nem került sor, az alperes az átvett pénzt nem bocsátotta a felperes rendelkezésére. A munkavállaló által indított pert követően a felperestől inkasszóval 642.083 Ft-ot behajtottak. A másodfokú bíróság szerint, mivel az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az általa átvett pénzt a felperes házi pénztárába, a bankszámlájára, vagy a gépkocsi első részleteként befizette, köteles a felperesnek az e címen keletkezett kárát megtéríteni. Utalt arra is az ítéletábra, az a tény, hogy a **P.** személygépkocsi megvan, nem bizonyítja, hogy az alperes az első részletet a munkavállaló által kifizetett pénzből teljesítette.

A **L.** Bt. képviselőjének ellentmondásos tanúvallomása alapján - figyelemmel arra, hogy az általa állítólagosan készített terveket nem ő írta alá, hírközlési hálózat tervezésére nem is jogosult, előadása szerint csak rajzokat, műszaki leírást, kalkulációt végzett, szerkesztett - a másodfokú bíróság egyet értett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a bt. részére egy 2004. március 4-i keltezésű megbízási szerződésre hivatkozással kifizetett 1.546.000 Ft-ért - nettó összegként - az alperes kártérítési felelőssége szintén fennáll. Az ítéletábra utalt arra is, hogy e tétel alperes általi kifizetésének jogosságát nem igazolták az alperes által becsatolt, 2003 évre szóló önkormányzati engedélyek sem,

figyelemmel a hivatkozott megbízási szerződés ezt követő évi keltére.

A másodfokú bíróság megállapította azt is, az alperes az általa 2004. december 16-án eladott, felperes tulajdonában állt **M.** típusú gépkocsi 3.100.000 Ft-os eladási árával is hiányosan számolt el. Nem tartotta valósnak azt az alperesi előadást, miszerint, a befolyt pénzből 2.320.615 Ft-ot befizetett az autó megvételéhez pénzügyi lízinget biztosító cég részére, míg a fennmaradó pénzösszegből a felperesnek robogót vásárolt. A bíróság utalt arra, hogy az iratok között elfekvő, a robogó megvételét igazoló 2004. augusztus 3-án kelt számla, a lízing cég részére 2004. december 13-án történt 400.000 Ft, december 15-én történt 600.000 Ft megfizetése az alperesi állítást nem támasztotta alá. Kizárólag a 2004. december 16-i, 1.320.615 Ft-os, a lízing cégnek való befizetést tekintette olyannak, amely a **M.** típusú gépkocsi eladásából származott. 1.779.385 Ft vonatkozásában az alperesi elszámolási kötelezettség elmulasztását megállapította, és az ezzel okozott kár megtérítésére is kötelezte az alperest.

Az ítélet tábla által részletezettek szerint az alperes összesen 5.261.682 Ft kárt okozott a felperesnek, az elsőfokú bíróság által megállapított 11.767.004 Ft-tal szemben.

A jogerős ítélet ellen kizárólag az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a teljes kereset elutasítását. Előadta, a jogerős határozat az 1997.évi Gt. 25.§-át, 29.§-át, a Ptk. 339.§-át, 361.§-át, a Pp. 206.§-át, 3.§ (3) bekezdését sérti.

Arra hivatkozott, a felperes társaságnak 50%-os tulajdonosa, ügyvezetője, akit a nyereség 60%-a illet meg a társasági szerződés szerint. Már csak ez okból sem állt érdekében a cégnek kárt okozni.

Változatlanul állította, hogy a tagok közötti viszony megromlása, a költségek csökkentése miatt volt indokolt a nagykereskedelmi szerződések megkötése. Sérelmezte, hogy a felmondott, illetve közös megegyezéssel megszüntetett szerződéseket az eljáró bíróságok nem vizsgálták, például nem mérlegelték a hűség idők fennállását.

A konverterek tekintetében ismételten előadta, a felperesnek sem pénze, sem tárolási helye nem volt. A korábbi üzleti partnernél történt megrendelés esetén heteket is várni kellett. Hivatkozott arra is, a felperes sem vitatta, hogy az eszközök beszerzése szükséges volt.

A kirendelt igazságügyi szakértőre hivatkozással vitatta, hogy **B.** Város Önkormányzatával szemben köteles lett volna 60.000 Ft-ot igényelni, a vele kötött szerződésre tekintettel beszerzett

tervdokumentációra kifizetett pénzösszeg címén. Állította, az említett szerződés 2004. szeptember 14-i felmondása és az alperesi ügyvezetői tisztség megszűnése miatt igény érvényesítésre nem is volt lehetősége.

A **V**-i víztorony villamosítása során beépített szekrények, anyagok használati jogának ellenérték nélküli átadása tekintetében azzal érvelt, az Észak-B. Megyei Önkormányzati Területfejlesztési Társulás által biztosított forrásból szerezte be az átengedett eszközöket.

A **P.** típusú gépkocsihoz kapcsolódó kártérítési tételre nézve előadta, a felperes egykori munkavállalója a munkaviszonyának megszűnése miatt nem szerezhette meg az autót. Az általa átadott 500.000 Ft, a másik ügyvezető részéről sem vitatottan, közvetlenül befizetésre került az autókereskedés részére 2002-ben. Állította, ha erre nem került volna sor, a másik ügyvezetőnek módjában állt volna vele szemben fellépni, az igényérvényesítését megelőző két évben. Az alperes sérelmezte, hogy a bíróság e kártérítési tétel tekintetében a reá eső bizonyítási teherről nem oktatta ki.

A **L.** Bt.-nek kifizetett pénzösszegre nézve azt állította, a felperes a számlákat befogadta, a könyvelésében nyilvántartotta, a Bt. által előterjesztett kérelemre kibocsátott fizetési meghagyással szemben ellentmondással élhetett volna. Az alperes hivatkozott arra is, az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták az áramszolgáltató és az építési hatóságok tervjövahagyásait. Sérelmezte, hogy a szükséges, bizonyítási teherre vonatkozó kioktatást e körben sem kapta meg.

A **M.** gépkocsi értékesítéséből származó pénz tekintetében utalt arra, hogy a lízing cégnek a maga nevében fizette be, a saját pénzéből a lízing díjat, az eladásból származó vételár kézhez vétele előtt. Utóbb, az általa előlegezett pénzösszeget, a befolyt vételárból vonta le. Véleménye szerint jogalap nélkül gazdagodna a felperes, ha az alperes ismételen köteles lenne az általa befizetett két részletet megfizetni.

Az alperes állította azt is, hogy a kártérítési összegeket a másodfokú bíróság tévesen adta össze. 5.261.682 Ft helyett, 5.191.692 Ft a helyes összeg.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Vitatta a felperes által megjelölt jogszabálysértéseket.

Állította, az alperes semmivel nem bizonyította, hogy a nagykereskedelmi szerződéseket a felperes érdekében kötötte meg.

A konverterek megvételére mindig volt elegendő fedezete a felperesnek.

B. Város Önkormányzata a felperes nevében eljáró alperessel, közös megegyezéssel szüntette meg a felperessel kötött szerződést. Nem lett volna ezért akadálya a tervdokumentációért kifizetett 60.000 Ft megfizetése követelésének.

A **v-i** víztorony villamosítására fordított felperesi költségeket, kiadásokat számlával igazolta.

A **P.** kocsli lízingdíjaként a munkavállalótól származó, állítólagosan befizetett 500.000 Ft-ra nézve nincs bizonyíték. A felperesnél fellelhető dokumentumok ezt nem igazolják. A felperes saját forrásaiból vásárolta meg a gépkocsit.

A **L. Bt.** részére történt kifizetéssel okozott kár tekintetében a felperes előadta, 240.000 Ft-ot 2004 augusztusában az alperes fizetett meg. E kifizetésről a másik ügyvezető és a könyvelő csak utóbb, 2004 szeptemberében szerzett tudomást. A nagyobb összegről pár nappal a tisztségének megszűnése előtt állított ki számlát az alperes. A fizetési meghagyásos eljárásban a felperes törvényes képviselővel nem rendelkezett, ezért nem mondott ellen. Tévesen állítja az alperes emiatt, hogy a felperes nem vitatta e tétel kifizetésének jogosságát a jelen pert megelőzően.

A **M.** típusú gépkocsi eladási árával való elszámolás tekintetében utalt a perben eljáró könyvvizsgáló által megvizsgált bizonylatok tartalmára, valamint arra, hogy a jármű eladására az alperes tisztségének megszűnését követően került sor.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (1) bekezdése alapján. Megállapította, hogy a támadott határozat az alperes által megjelölt jogszabályokat az alábbiakra tekintettel nem sérti.

A jogerős ítélet meghozatalára a kereset benyújtását követő több év elteltével, az elsőfokú bíróság eljárásának felfüggesztését, az első fokon hozott határozatok kétszer történt hatályon kívül helyezését, az alperes ellen kizárás iránt indult per, valamint a felperes két alvállalkozója által, a felperes ellen szerződésszegésre hivatkozással indított per jogerős befejeződését követően, tanúk kihallgatása, több szakértői vélemény beszerzése után került sor.

A másodfokú bíróság a Pp.206.§(1) bekezdése alapján, meggyőződése szerint bírálta el a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és azok alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében, lényegében az elsőfokú bírósággal azonosan állapította meg a tényállást, vonta le jogi következtetéseit.

Az alperes maga sem vitatta, de az iratok között fellelhető cégkivonatok is igazolták, hogy az 1997. évi Gt. 25.§(1) bekezdésében írtak ellenére, a felperes társasággal azonos tevékenységeket is folytató gazdasági társaságnak tagja és

ügyvezetője volt, annak ellenére, hogy erre a felperesi társasági szerződés lehetőséget adott volna, illetve hogy ehhez a felperes taggyűlésének hozzájárulását megszerezte volna. Az eljárás bíróságoknak módjuk volt mérlegelni azt is, hogy a felperes társaság tagjai, a tagsági jogviszonyban is álló ügyvezetők között a viszony annyira megromlott, hogy a cég - figyelemmel az üzletrészek tulajdoni arányára is - működésképtelenné vált. Ilyen körülmények mellett, súlytalan az alperesnek a tulajdonosi részesedésére, a nyereségviselés arányára, a nagykereskedelmi szerződés költségcsökkentő hatására, előnyeire hivatkozása, annak alátámasztásaként, hogy az eljárás bíróságok tévesen ítélték úgy, hogy az 1997. évi Gt.29.§ (1) bekezdésének megsértésével, nem az ügyvezetőktől elvárható fokozott gondossággal, a felperes társaság érdekeinek elsődlegessége alapján járt el, amikor az ügyvezetői tisztségét megelőzően pár nappal a felperessel szerződéses jogviszonyban állt ügyfeleket a szerződések módosítására, megszüntetésére, a korábbi alvállalkozókkal való szerződéskötésre bírta rá, vagy amikor kedvezményesen beszerezhető konvertereket, a saját másik cége útján, kedvezmények igénybe vétele nélkül vette meg.

A Kúria egyet értett abban is az eljárás bíróságokkal, hogy az alperes akkor sem a felperes érdekeit tartotta elsődlegesnek, amikor az internet szolgáltatás kiépítése céljából, a felperes által végzett előkészítő munkálatokat követően az internetszolgáltatásra nem a felperes nevében kötött szerződéseket. A megelőző munkálatok során felmerült költségek megtérítését meg sem kísérelte igényelni a felperes javára, a felperesi szolgáltatásokhoz szükséges eszközöket ellenszolgáltatás nélkül harmadik fél részére átengedte.

A Kúria, figyelemmel a Pp.164.§ (1) bekezdésében foglaltakra, miszerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el, megállapította azt is, hogy a felperes tanúvallomásokkal, szakértői véleményekkel bizonyította az alperesnek felróható okból, jogellenes magatartásával összefüggésben, a szerződéses állományának csökkenése miatt bekövetkezett nyereség kiesését, a konverterek beszerzése során elszenvedett veszteségét, a másodfokú ítéletben felsorolt intézményekkel megszünt kapcsolat miatti árbevétel, illetve jövedelem kiesését, felesleges befektetéseit, eszközei egy részének elvesztését.

Az alperes érdekében állt ezzel szemben, a már fent hivatkozott Pp.164.§ (1) bekezdése értelmében annak kétséget kizáró bizonyítása, hogy a felperes egykori munkavállalójától a **P.** típusú gépkocsi lízingdíjaként átvett 500.000 Ft-ot a felperes rendelkezésére bocsátotta, illetve érdekében használta fel. E

kötelezettségének eleget tenni nem tudott, amint kétséget kizáróan azt sem igazolta, hogy a **M.** típusú gépkocsira felvett hitel egy részét a saját pénzéből előlegezte meg. A pénzüsszegek mértékére figyelemmel, illetve mint a gazdasági társaság számviteli rendjének betartásáért egykor felelős ügyvezető, nem sérelmezheti, hogy az eljáró bíróságok a felperes iratainak hiányossága ellenére, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével arra következtettek, hogy a jogerős ítéletben írt pénzüsszegekkel az alperes nem számolt el.

A másodfokú bíróság ítéletében részletesen kitért arra is, hogy a **L. Bt.** részére - az alperes elismerése alapján - kifizetett tervezési díjat miért találta tartozatlan kifizetésnek. Utalt a fizetés alapjául hivatkozott szerződés keltére, az ezt megelőzően folyt engedélyezési eljárásokra, s arra, hogy azokban egy későbbi szerződés alapján teljesítésre nem kerülhetett sor. A bíróság mérlegelte azt is, hogy a tanúként meghallgatott „állítólagos” tervező, hírközlési hálózat tervezésre, aláírási jogosultsággal nem rendelkezett. Ilyen adatok mellett a Kúria nem találta a bíróság következtetését nyilvánvalóan okszerűtlennek, a logika szabályaival, a perben feltárt egyéb körülményekkel ellentétesnek.

A Kúriának a jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság gyakorlata alapján kialakult következetes jogértelmezése szerint, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye (BH.1994.195, BH.195.226, BH.196.506, BH.2002.29, BH.2013.126). A BH.2013.119. számú eseti döntésében a Kúria azt is kifejtette, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésére az sem ad alapot, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lenne. Felülmérlegelésre csak akkor van mód, ha a bizonyítékokból kizárólag egyfajta, a jogerős ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. A Kúria ilyet a jelen eljárásban nem észlelt.

Utal arra is, az alperes a fellebbezésében nem sérelmezte, hogy a felperes egykori munkavállalójától, állítása szerint, a **P.** lízingdíjára átvett pénzüsszeggel kapcsolatos, illetve a **L. Bt.** részére kifizetett tervezési díjjal összefüggő kártételek tekintetében az elsőfokú bíróság a reá eső bizonyítási teherről nem tájékoztatta. Mind a fellebbezéséből, mind a 2012.május 2-án kelt beadványából és a felülvizsgálati kéreleméből is kitűnik, ismeretében volt annak, hogy azt kell igazolnia, a felperes egykori munkavállalójától átvett pénzüsszeget a felperes házipénztárába, vagy bankszámlájára befizette, illetve az ő érdekében felhasználta. Tudomással bírt arról is, hogy annak bizonyítása, hogy a **L. Bt.** részére elvégzett munka után jár a díjazás, szintén alperesi érdekkörbe esik. A Kúria ezért az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértésként nem értékelhette azt, hogy az alperes e két kártétel tekintetében a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatást nem kapta meg. A felülvizsgálati

kérelme alapján inkább arra lehet következtetni, hogy azt hiányolja, az elsőfokú bíróság arról nem tájékoztatta, miszerint nem tartja elegendőnek a bizonyítékokat az alperesi állítások alátámasztására. Márpedig ilyen kioktatási kötelezettsége a bíróságnak nincsen.

A Kúria megállapította azt is, az alperes az **M-T.** Kft. részére végzett, 88.000 Ft-os szerelési költségből eredő, a jogerős ítéletben a terhére meghatározott kártérítési összeget nem vette számításba. Ezért vélte úgy, hogy a másodfokú bíróság által megjelölt egyes kártételek összeadása esetén a marasztalási összeg alacsonyabb. A téves összeadásból származó elírás egyébként kijavítás útján lenne megszüntethető.

A Kúria a megelőzően kifejtettekre tekintettel, úgy ítélte, a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében mind az eljárási, mind az anyagi jogi szabályoknak megfelel, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes eredménytelen felülvizsgálati kérelme miatt, köteles a felperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási költséget megfizetni a Pp.270.§ (1) bekezdése, illetve a 78.§ (1) bekezdése alapján. Ennek mértékét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003(VIII.22.) IM rendelet 3.§(2)bekezdés b)pontja, (5) bekezdése szerint határozta meg, a 4/A.§(1) bekezdése értelmében, általános forgalmi adóval növelten.

Az alperest terhelő illetékfizetési kötelezettség az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest,2014. június 17.

Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelével: